

Els cabdills del moviment contra l'honrada gestió de l'actual consistori, bé prou que han cuitat a pagar el repartiment, però això no vol dir que no's procurin *instruments* que fassin el paper de morosos i de víctimes (?), tot de una peça.

Hérois d'una protesta sistemàtica, no's proposen res més que entorpir la bona marxa de l'ajuntament, sens que'ls importi perjudicar, amb tant sospitosa actitud, els interessos de la nostra vila.

El repartiment de l'any 1916, aprovat pel vot unànim de l'ajuntament i junta municipal, no's protesta perquè puga adoleixer de qualques defectes, no; deu ésser anul·lat per la senzilla raó de que foren els amics d'en Torras els que l'aprovaren.

Han volgut fabricar un estat d'opinió semblant al de l'any 1915. I, no n'hi ha poca de diferència!

El repartiment d'en Tardá's protestava per la senzilla raó de que'l poble estava persuadit de que bona part de les pessetes a recaudar, servirien per a *reforç* de butxaques particulars; mentres que ara, no hi há ningú capaç de sospitar sisquera, de l'empleu que's donen als cabals que entren a la Casa de la Vila.

En el repartiment d'en Tardá, ens trobem que'ls més significats amics nostres, als que semblava que se'ls volia comprar el silenci, se'ls assignaven quotes proporcionalment molt inferiors a les que'ls correspon en el repartiment del 1916.

¿No és això prova evident de l'immoralitat que entran yava'l sosdit *reparto* i causa més que justificada de la campanya sostinguda?

I no és solament en aquest assumpte en el que'ls enemics de Granollers surten a la *palestra*.

Tot-hom aplaudí l'acord de l'ajuntament de construir noves aceres en els carrers d'en Clavé i de la Palma.

Es innegable que és una millora digna de lloança per part de tots els bons granollerins. Doncs, bé; ja tenim un *instrument* en dança. En Canal, *el de la colecta*, s'oposa terminantment a que s'acabin les aceres per la senzilla raó de que *no li dona la gana*. I com que, més o menys, és propietari d'una de les cases afectades per la reforma...

El que no estigui en el secret, li faran rodar el cap, actituds tant estranyes han poró nosaltres, i la major part dels nostres convecius, que saben de sobra que'l secret estriba en que no con-

sentim ni consentirem mai que amb els cabals del poble, s'afartin una colla de subjectes, ni augmentin les seves riqueses una «*raó social*» de *vius*; bé prou que comprenem l'actitut dels *altres*.

Tortadas

Les «Tortadas», serán l'especialitat de la nova Pasticeria LA LYONESA :: ::

En Josep Umbert y Ventura ha mort!

Aquesta és la trista notícia que'ns van transmetre ahir els avenços moderns, que, volant com el pensament de l'home, de la mateixa manera i amb la mateixa rapidesa ens donen una alegria, com ens innoven una punyenta i amarga tristors.

Casi bé no hauríem de dir res de l'home bó, virtuós i modest que acaba d'assolir la pau eterna, perquè aquí casi bé'l coneixia tot-hom.

El senyor Josep, com tots els seus coneguts li deien, era fill de Sant Feliu de Codines; i de senzill obrer que fou de la casa Torras, amb son treball, amb sa constància i amb sa honradesa ha aconseguit una fortuna de la que, segons notícies, en participaran els pobres de aquesta població d'una manera veritablement esplèndida.

Còm ens plau a nosaltres, que som uns enamorats de la nostra vila, el poder donar compte de que hi ha qui's recorda, bo i no essent-ne fill, d'aquest troç de cel tant blau i d'aquest cercle de montanyes, blavoses totes, que envolten aquesta vall tant hermosa i tant feconda!

Còm beneiran a son benefactor els pobres malalts i assilats que hagin de gaudir de l'almoïna que per a ells ha deixat aquell home tant bó i tant senzill que ja està fruit el sòn dels justos!

Quantes llàgrimes podrà eixugar, quantes amargors podrà endolcir; quants consols podrà portar als esperits atribulats dels que, bregant en aquesta vida per heure un moç de pà per la vellesa, han caigut defallits abans d'assolir-lo!

Còm ens plau, repetim una altre vegada, que hi hagi qui's recordi dels nostres caiguts en l'honrosa lluita per la vida!

Al saber la trista nova i amb ella la generositat confortadora per als nostres pobres, del que en vida ja admiravem i amb quina amistat ens honoravem des de que va posar els seus primers telers a Palou, ens hem convençut de que la nostra simpatia, de que la nostra admiració per aquell home que s'enfadava quan el tractavem de senyor, no era pas endebades i que bé mereixia el *senyorío* qui ha sigut tant bo i ha tingut per als desvalguts aquesta bona hora, consignant en la seva darrera voluntat la deixa que'ls granollerins li agrairem per sempre, no sols per la seva importància, que és molta; sino perquè així demà pot-ser tingui imitadors la seva generositat.

Bé, molt bé ha fet l'ajuntament acordant, en sessió d'ahir vespre, anar en corporació a rebre les despulles de l'honorable Umbert que, per a ésser enterrat en sa vila nadlua, passarà avui, a les sis de la tarde,

Bé, molt bé ha fet l'ajuntament en perpetuar el record de l'amic dels pobres, acordant donar el nom del generós patrici, que — així'l podem considerar des d'ara — al carrer que fins avui ha portat el nom de l'Aurora.

I, bé, molt bé faràn els granollerins que vagin a acompanyar, a son pas per a nostra vila, el cos inanimat del que tant s'ha recordat de les nostres miseries, sobre tot tenint en compte que no era fill de Granollers.

Rebin, doncs, la familia i en particular els seus nevots l'Esteve Roca, i l'Enric, l'Esteve i en Josep Deu, el més sentit condol que'ls dona, en nom d'EL DEMÒCRATA,

Un granollerí

Tot plegat... aigua calenta

Hem rebut la següent nota del nostre *agent secret* Pytry:

«Estic *al tanto*. Aquesta tarde surto amb la comissió, a veure al senyor governador

Viatge i berenar-sopar, tot de *baldivia*... ¡Val la pena! Tinc de company al cridaire *Miru*. Li prenc la cabellera, sense que se'n doni compte.

Esteu tranquils, que us enviaré nota detallada de tot el que passi.»

© ©

Complí com un bon noi, en Pytry, i amb gust publiquem ses notes, que no dubtem interessaran a nostres llegidors.

Parla ell:

El passat dilluns, els capitosts d'«Acció Granollerina» varen llevar-se dematinet... i obeint a la consigna acordada, començaren a visitar cases, fent la *lleva* per a anar, aquella tarde, cap a la capital, a visitar a l'excel·lentíssim senyor governador de la província, en demanda de... què? Ni ells, pobres, ho saben!

En la seves visites, varen tenir un èxit. Els *micos* que recolliren són prou per a fer un bon paper, aquests animalets, en qualsevol col·lecció zoològica.

Més, havia d'anar-se a Barcelona, fossin els que fossin.

I en el tren de tres quarts de dugues sortí la comissió redemptora del nostre poble.

Ens fixarem que, convençuts del paperet ridícol que feien davant de Granollers, anaven tots ben poc satisfets.

© ©

I arribaren a la capital. Allí'ls esperava'l diputat, partidari del cèlebre *marge*.

En realitat, solament ell és capaç d'acompanyar, davant d'un governador, a la tant desaprensiva comissió, sense sentir enrogir ses galtes, ni escrúpols de consciència.

© ©

Integraven la comissió, entre altres personatges de menor quantia, el famós cacic de la cama curta; el no menys conegut i valent demana, *Ratón Pelao*; l'il·lustre autor de «L'home funest»; el futur i indiscutible arcalde de Manresa; en Pólvora, que abans feia de burot; un Zalamero; l'ex-comptador de fondos muni-

DOLÇOS

Les classes més excel·lents. Prompte podràn comprar-se a la Pasticeria LA LYONESA.